a 1913 nenastalo přerušení jeho služebního poměru, nejvyšší správní soud nemohl k vývodům stížnosti toho se týkajícím míti zření již z té příčiny, že stěžovatel kontinuitu svého služebního poměru u V. Sonnenscheina v roce 1913 s dřívějším svým zaměstnáním u něho v řízení správním, zejména ve svém ministerském rekursu vůbec netvrdil.

Ze všech důvodů shora uvedených byla stížnost zamítnuta.

Č. 168.

Pensijní pojišťování: I. * Podle zákona o povinném pensijním pojištění zřízenců pro otázku pojistné povinnosti nerozhoduje, byla-li osoba, o jejíž pojištění jde, přijata definitivně nebo provisorně, nýbrž toliko, byla-li zjednána ke konání služeb a nikoli jen k vykonání určitého díla. — II. Při řešení otázky pojistné povinnosti nerozhoduje jakost a mnohost výkonů, nýbrž toliko příslušnost do některé skupiny povolání, na niž se pojistná povinnost vztahuje.

(Nález ze dne 3. září 1919 č. 4185.)

Prejudikatura: víd. nál. ze dne 22. března 1912 č. 3538, Budw. č. 8822 a j.

Věc: Šluknovská spořitelna (adv. Dr. Ludvík Hammer z Prahy) proti ministerstvu pro sociální péči o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Naříkaným rozhodnutím bylo postupem instancí uznáno, že Marie Barvínková byla po dobu svého zaměstnání u Šluknovské spořitelny podrobena povinnému pensijními pojištění.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí jmenovanou spořitelnou podaná obsahuje v podstatě tyto námitky:

Zákon o pensijním pojištění má patrně na zřeteli zřízence, kteří, když nejsou úředníky v obvyklém významu toho slova, byli aspoň definitivně přijati. Toho u Barvínkové nebylo. Ona nebyla úřednicí a nebyla také přijata definitivně, nýbrž toliko provisorně jako výpomoc za úředníky povolané k službě vojenské. Nezastávala také práce, jaké zákon pokládá za převážně duševní výkony v rámci služby kancelářské a pisárenské. Její výkony byly jen podružné pomocné práce, nevyžadující zvláštních duševních schopností a duševní námahy. Po celou dobu svého zaměstnání neobstarávala pokladnu ani korespondenci ani vedení knih, práce účetnické nebo pokladnické.

Práce její byly pouhé práce manipulační, jež vykonávala za dozoru příslušného úředníka knihy vedoucího.

Nejvyšší správní soud neshledal námitky tyto odůvodněnými.

Zákon podrobuje povinnému pensijnímu pojištění jisté kategorie zřízenců v tuzemsku zaměstnaných, nerozeznává nikterak mezi zřízenci definitivně a provisorně přijatými pokud se týče ustanovenými. Sluší tedy v tom směru pokládati za rozhodné, byla-li osoba, o jejíž pojištění jde,

zjednána k vykonávání služeb a nikoli k vykonání určitého díla, takže tím stala se zřízencem dotyčného zaměstnavatele. Jak ze spisů vysvitá, přijata byla Barvínková jako výpomoc za úředníky konající službu vojenskou, nikoli tedy k vykonání nějaké určité práce. Z vylíčení prací jí uložených vysvitá, že stala se článkem v organisaci ústavu s určitými úkoly, náležejícími k pravidelnému provozování závodu. Za těchto okolností nelze pokládati za odůvodněnou námitku stížnosti, že by jmenovaná se zřetelem k povaze jejího služebního poměru k spořitelně nebyla podrobena povinnému pensijnímu pojištění.

Také druhé námitce stížnosti nemohl nejvyšší správní soud přiznati důvodnost. Údaje spořitelny v průběhu řízení správního nezanechávají nijaké pochybnosti o tom, že práce, jimiž Barvínková byla zaměstnána při kontokorentním účtování, zapisování do knih, sčítání s použitím stroje i bez něho, ve filiálce pak při záznamech o vkladech a jich vybírání stranami, náležejí dle své podstaty zajisté do oboru prací kancelářských a písárenských, tudíž výkonů ve smyslu zákona (§ 1) převážně duševních.

Stěžovatelka jest, jak z vývodů jejích jest dlužno souditi, názoru, že práci Barvínkové nelze zařaditi do kategorie výkonů převážně duševních ve smyslu zák. z toho důvodu, že hodnota výkonů jejích jako začátečnice byla malá, že nepracovala samostatně, že práce její větší duševní námahy nevyžadovala.

Momenty posléze uvedené nejsou však nikterak závažny pro posouzení sporné otázky pojistné povinnosti Barvínkové, neboť rozhodnou v té příčině není jakost a mnohost výkonů podmíněná osobními schopnostmi, vzděláním, zkušenostmi atd., nýbrž toliko příslušnost do některé skupiny povolání, na kterou se ve smyslu zákona pojistná povinnost vztahuje.

Barvínková náleží podle povahy výkonů jí přikázaných, jak dovozeno bylo — i kdyby se jí nepřiznal charakter úřednický — nepochybně do kategorie zřízenců vykonávajících práce převahou rázu duševního.

K námitce přednesené zástupcem stížnosti při veřejném ústním líčení, že řízení, na němž bylo naříkané rozhodnutí založeno, jest neúplné a tudíž vadné, nemohl nejvyšší správní soud přihlédnouti již z toho důvodu, že písemní stížnost takovou námitku neobsahuje.

Z uvedených důvodů neshledal nejvyšší správní soud stížnost důvodnou, pročež ji zamítl.

Č. 169.

Zásobování lidu: I. * Prohlášení brambor za propadlé ve smyslu nař. úřadu pro výživu lidu ze dne 26. července 1917 č. 311 ř. z., jest pouze trestem vedlejším, který může býti vysloven jen, uloží-li se současně některý z trestů ustanovených v §§ 45 a 46 cit. nař. — II. * Prohlášení otrub za propadlé může se státi pouze za podmínek stanovených v nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 26. července 1917 č. 309 ř. z.; nařízení vešk. min. ze dne 26. května 1917 č. 235 ř. z. se na otruby nevztahuje. — III. * Výrok, že zásoby obilí se prohlašují za propadlé, může býti opřen